

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1631/2024-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvijestitelja i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JADROAGENT d.d. Rijeka, Trg Ivana Koblera 2, OIB: 95976200516, kojeg zastupa punomoćnik Zdravko Kačić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Kačić & Brbora d.o.o., Zagreb, Ulica Ivana Banjavčića 5, i 1. tuženika P.B.S. d.o.o., Rijeka, Pulska 1, OIB: 56701335999, kojeg zastupa punomoćnik Frane Dobrović, odvjetnik u Rijeci, Ivana Grohovca 2/II i 2. tuženika PBS MARITIME d.o.o., Rijeka, Pulska 1, OIB: 17893030802, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Vladimir Kvaternik i mr. sc. Anamarija Kvaternik iz Rijeke, Adamićeva 2, radi isplate iznosa od 43.101,29 eura, odlučujući o tužiteljevoj i drugotuženikovojoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-271/2023-13 od 26. veljače 2024., u sjednici vijeća održanoj 5. studenoga 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana drugotuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-271/2023-13 od 26. veljače 2024. u točkama I. i III. njene izreke.

II. Uvažava se tužiteljeva žalba, preinačuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-271/2023-13 od 26. veljače 2024. u točkama II. i IV. njene izreke i sudi:

1. Nalaže se prvotuženiku u roku od 15 dana solidarno s drugotuženikom platiti tužitelju iznos od 43.101,29 eura / 324.746,70 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 16. srpnja 2022. po stopi od 7,31% do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 10,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 12,00% godišnje do 31. prosinca 2023., a od 1. siječnja 2024. po stopi od 12,50% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za osam postotnih poena.

2. Nalaže se prvotuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju solidarno s drugotuženikom parnične troškove u iznosu od 5.303,10 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 26. veljače 2024. (dana donošenja presude), a po

stopi od 7,50% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena.

III. Nalaže se prvotuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnične troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.250,00 EUR.

V. Odbija se prvotuženikov zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.369,37 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom ukinut je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika i suđeno je na način da je naloženo drugotuženiku platiti tužitelju iznos od 43.101,29 eura sa zakonskim zateznim kamatama, s osnove ugovora o agenciji u pomorskom prijevozu. Tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan u odnosu na prvotuženika. Drugotuženiku je naloženo platiti tužitelju parnične troškove u iznosu od iznos od 5.303,10 eura, a tužitelju je naloženo naknaditi prvotuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 3.988,73 eura.

2. Tužitelj je protiv ove presude u točkama II. i IV. njene izreke podnio žalbu ukazujući da u ovoj pravnoj stvari postoji solidarna odgovornost tuženika za plaćanje njegove tražbine. Prvotuženikova odgovornost proizlazi iz činjenice da je on vlasnik broda u odnosu na koji je tužitelj tuženicima pružio usluge agenta, a drugotuženik brodar. Zato je predložio drugostupanjskom sudu preinačiti presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu u njegovu korist.

3. Drugotuženik je protiv ove presude u točkama I. i III njene izreke podnio žalbu, ponavljajući u njoj razloge koje je iznosio tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom – vezane uz činjenicu da između tužitelja i njega nije sklopljen pisani ugovor (čl. 676. st. 2. Pomorskog zakonika, „Narodne novine“ broj: 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15 i 17/19; dalje: PZ), pa ga stoga i ne obvezuje. Zato je predložio drugostupanjskom sudu preinačiti presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu u njegovu korist.

4. U odgovoru na tužiteljevu i drugotuženikovu žalbu, prvotuženik je osporio osnovanost njenih žalbenih razloga.

5. U odgovoru na drugotuženikovu žalbu, tužitelj je osporio osnovanost njenih žalbenih razloga.

6. Tužiteljeva žalba je osnovana.

7. Drugotuženikova žalba nije osnovana.

8. Nakon što je pobijana presuda ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ona djelomično pravilna i zakonita.

9. U ovoj pravnoj stvari tužitelj od tuženika traži plaćanje naknade za izvršene, a neplaćene usluge pomorskog agenta u odnosu na brod FIUME. Prvotuženik je vlasnik tog broda, a drugotuženik brodar.

10. Među strankama je sporno je li između tužitelja i drugotuženika sklopljen ugovor o pomorskoj agenciji te je li sklopljen u pisanom obliku, odnosno proizvodi li pravne učinke. Također je sporno postojanje poslovnog odnosa između tužitelja i prvotuženika s obzirom na prvotuženikove navode da nikada nije zaprimio nikakvu fakturu od tužitelja, te da nikada s tužiteljem nije bio u poslovnom odnosu.

11. Odredbom čl. 674. PZ-a, propisano je da se ugovorom o pomorskoj agenciji, pomorski agent obvezuje, na temelju opće ili posebne punomoći, u ime i za račun nalogodavatelja, obavljati pomorske agencijske poslove te poslove pomaganja, posredovanja i zastupanja, a nalogodavatelj se obvezuje pomorskom agentu nadoknaditi troškove i platiti nagradu.

12. Odredbom čl. 676. st. 2. PZ-a, propisano je da ugovor o pomorskoj agenciji na temelju opće punomoći mora biti sklopljen u pisanom obliku te da ugovor koji nije sklopljen u pisanom obliku ne proizvodi pravne učinke (st. 3.).

13. U ovoj pravnoj stvari između tužitelja i tuženika nije sklopljen pisani ugovor. Međutim, drugotuženik je pisanim putem (elektroničkom poštom od 6. prosinca 2021., str. 76. – 77. spisa) priznao tužitelju sklapanje usmenog ugovora. Tužitelj je svoje ugovorne obveze izvršio i ispostavio drugotuženiku 58 računa. Drugotuženik je platio prvih 12 računa za izvršene usluge u ukupnom iznosu od 79.000,00 kn. Nakon toga je prestao plaćati ih tužitelju, pa je tužiteljevo potraživanje doseglo utuženi iznos.

14. Prvostupanjski sud je na temelju rezultata provedenog postupka pravilno utvrdio da je tužitelj i pored postojanja samo usmenog ugovora, za razliku od tuženika, izvršio sve svoje obveze u cijelosti, a čije izvršenje je drugotuženik samo paušalno osporio.

15. Unatoč nedostatku propisane forme, usmeni ugovor sklopljen između tužitelja i drugotuženika proizvodi pravne učinke, jer je tužitelj činidbe iz ugovora o pomorskoj agenciji ispunio u cijelosti.

16. Odredbom čl. 294. Zakona o obveznim odnosima propisano je da ugovor za čije se sklapanje zahtijeva pisani oblik, smatra se valjanim iako nije sklopljen u tom obliku ako su ugovorene strane ispunile, u cijelosti ili u pretežitom dijelu, obveze koje iz njega nastaju, osim ako iz cilja radi kojega je oblik propisan očito ne proizlazi što drugo. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da su tužitelj i

drugotuženik bili u poslovnom odnosu na temelju ugovora o pomorskoj agenciji te da je tužitelj kao agent ispunio svoju ugovornu obvezu i drugotuženiku izdao račune za pružene usluge koje drugotuženik nije platio. A drugotuženik je kao nalogodavatelj dužan platiti naknadu za pružene usluge tj. utužene račune sukladno odredbi čl. 682. PZ-a.

17. Odatle i neosnovanost drugotuženikovih žalbenih razloga koji su usmjereni isključivo na tehničko pravna pitanja, s kojima drugotuženik neosnovano pokušava otkloniti od sebe plaćanje usluge koju je naručio i primio. To je postupanje koje protivno načelu savjesnosti i poštenja u obveznopravnim odnosima (čl. 4. ZOO-a) i predstavlja zloupotrebu prava (čl. 6. ZOO-a). Na ovo upućuje i činjenica da se drugotuženik već doveo u položaj nemogućnosti izvršavanja bilo kakvih obveza s ciljem onemogućenja tužitelja u naplati njegovog potraživanja. Odatle i odluka iz točke I. izreke u odnosu na drugotuženikovu žalbu (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

18. Rezultati postupka potvrđuju da je Neven Medić u ovoj pravnoj stvari zastupnik po zakonu i prvotuženika i drugotuženika i ujedno njihov jedini osnivač; da je s tužiteljem komunicirao s prvotuženikovog mobitela i s prvotuženikove e-mail adrese, s koje je potvrdio postojanje ugovora, pa preko prvotuženikovog mobitela (sms poruke) uz koji je potvrđivao tužitelju da će mu platiti pružene usluge. Drugim riječima, poslovanje obaju tuženika je potpuno isprepleteno i neodvojivo, posebno kod njihovih uloga vlasnika i brodarica jednog te istog broda. Angažiranje dvaju odvjetnika za njihovo zastupanje umjesto jednog, kao u ranijem tijeku postupka, navedenu ocjenu ovog suda ne mijenja i ne može popraviti prvotuženikov pravni položaj u ovoj stvari.

19. Naime, premda tužitelj s prvotuženikom nije izravno sklopio predmetni ugovor, ovdje je kako to tužitelj pravilno upućuje u žalbi riječ o tražbini koja predstavlja pomorski privilegij, a za koji odgovaraju solidarno i vlasnik broda i brodar (čl. 241. PZ-a). Uvažavajući navedeno, te sve okolnosti ovog slučaja, odlučeno je kao u točki II. izreke (čl. 373. ZPP-a)

20. Tužitelju je na prvotuženikov teret dosuđen parnični trošak sastava žalbe u određeno zatraženom iznosu od 1.250,00 EUR (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

21. Tužiteljev i prvotuženikov zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbe odbijeni se kao neosnovani, jer se radi o troškovima koji nisu potrebni za vođenje parnice (točka IV. I V. izreke, čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 5. studenoga 2025.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **9-3087e-ec384**

Kontrolni broj: **0470a-2766d-900ce**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.